

delstyrelsens vejledning nr. 166 af 5. oktober 1998 om reklame for lægemidler, »at der ikke gennem en reklames udformning og indhold må bringes forbrugere og personer, der ordinerer eller udleverer lægemidler, en fejlagtig opfattelse af lægemidlet, herunder af dets anvendelsesområde, virkning, bivirkninger, pris, indhold osv.«

Ved reklamering for lægemidler i strid med lægemiddellovgivningen, herunder vildledende reklamering, kan Lægemeddelstyrelsen i henhold til lægemiddellovens § 30 kræve, at reklamen standses. Lægemeddelstyrelsen kan desuden kræve, at den ansvarlige for en reklame, som styrelsen har fundet ulovlig, enten offentliggør styrelsens afgørelse eller foretager en berigtigelse af reklamen. Offentliggørelsens form og indhold bestemmes af Lægemeddelstyrelsen.

For så vidt angår »Nævnet for Medicinsk Informationsmateriale (NMI)« er der tale om et privat kontrolorgan. Det er ikke omfattet af lægemiddellovgivningen, men etableret og finansieret af lægemiddelbranchen, til at overvåge at virksomhederne overholder gældende reklameregler. NMI overvåger hele branchen, idet dets kompetence omfatter medlemmer af Lægemeddelindustriforeningen, Parallelimportørforeningen, Industriforeningen for Generiske Lægemidler (IGL) og Foreningen af Medicingrossister (Megros).

NMI arbejder i henhold til et sæt statutter vedtaget af organisationerne bag nævnet, men industrien er ikke selv repræsenteret i nævnet og har ingen indflydelse på dets sagsbehandling og afgørelser. Nævnet består af 4 medlemmer, 2 jurister og 2 læger; desuden er tilknyttet 2 læger, såkaldte »granskningsmænd«, som løbende gennemgår og vurderer annoncer mv. samt forbereder sager til nævnet.

Med hensyn til offentliggørelse af NMI's afgørelser beslutter nævnet fra sag til sag, hvad der skal ske. Nævnet kan både beslutte, at sager om grovere overtrædelser offentliggøres i fagpressen med oplysning om firmanavn og bød størrelse, samt pålægge virksomheder at berigtige ukorrekte informationer, når de indebærer betydelig fare for væsentlige skadevirkninger i markedet. Berigtigelser skal rettes til den personkreds, som reklamen var målrettet. Nævnet godkender form og indeholder for berigtigelser, samt fastsætter en tidsfrist for gennemførelsen.

NMI udarbejder desuden en årsberetning med beskrivelse af det forløbne års virksomhed. Den offentliggøres normalt på Lægemeddelindustriforeningens hjemmeside, og relevante myndigheder, samarbejdspartnere samt pressen orienteres om offentliggørelsen.

Som det fremgår af ovenstående, er der allerede i dag et forbud imod vildledende lægemiddelreklame. Samtidig har branchen selv iværksat en løbende selvjustits på reklameområdet, hvilket jeg finder tilfredsstillende.

Den konkrete sag om en af NMI's afgørelser vedrørende vildledende reklame for ny gigtmedicin, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, har dog vist et svagt led i formidlingen af nævnets afgørelser. Af hensyn til patientsikkerheden burde den pågældende afgørelse have været offentliggjort, således at målgruppen for reklamen havde fået kendskab til de mulige bivirkninger ved det nye præparat. Jeg har derfor i en henvendelse af 5. januar i år til Lægemeddelindustriforeningen bedt foreningen om at vurdere mulighederne for fremover at sikre en bedre information om NMI's afgørelser.

Lægemeddelindustriforeningen har i den anledning meddelt mig, at foreningen gerne vil medvirke til at skabe yderligere åbenhed om lægemiddelindustriens reklameaktiviteter. Foreningen peger i den forbindelse på, at NMI fremover kunne få mulighed for at sende alle afgørelser vedrørende reklamesager til Lægemeddelstyrelsen. Foreningen gør dog opmærksom på, at en sådan ny procedure vil kræve tilslutning fra de øvrige organisationer bag nævnet, samt efterfølgende ændring af nævnets statutter.

Efter at have forelagt Lægemeddelindustriforeningens forslag for Lægemeddelstyrelsen, som stiller sig positivt til at modtage nævnets afgørelser, har jeg har i dag meddelt foreningen, at jeg meget gerne ser den foreslåede nye procedure indført hurtigst muligt.

Det er min forventning, at alle organisationerne bag NMI kan tilslutte sig, at Lægemeddelstyrelsen løbende får adgang til nævnets afgørelser. Herved vil styrelsen bl.a. få mulighed for selvstændigt at vurdere, om der bør ske berigtigelser i sager, hvor nævnet ikke har fundet anledning til det. Desuden vil fremsendelse til styrelsen medføre, at nævnets afgørelser bliver omfattet af offentlighedsloven.